

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΛΑΤΙΝΙΚΑ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

1. Αν και ζουν σε περιοχές φοβερά παγωμένες, φορούν μόνο δέρματα και πλένονται στα ποτάμια. Όταν η χώρα τους κάνει πόλεμο, εκλέγουν άρχοντες με εξουσία ζωής και θανάτου. Στις ιππομαχίες συχνά πηδάνε από τα άλογα τους και πολεμάνε πεζοί: η χρήση της σέλας θεωρείται ντροπή και μαλθακότητα.

Τότε ο Κάμιλλος, ο οποίος είχε παραμείνει εξόριστος για πολύ καιρό στην Αρδέα, εξαιτίας της λείας από τους Βήιους, η οποία δεν είχε μοιραστεί ακριβοδίκαια, εκλέχτηκε δικτάτορας, αν και απουσίαζε· αυτός ακολούθησε τους Γαλάτες, ενώ (που) ήδη αποχωρούσαν: αφού τους εξολόθρευσε, πήρε πίσω όλο το χρυσάφι.

Τότε ο Σκιπίωνας, επειδή νόμιζε πως ήλθαν για να συλλάβουν τον ίδιο, εγκατέστησε φρουρά από δούλους στο σπίτι του. Βλέποντας το πράγμα αυτό οι ληστές πλησίασαν την πόρτα αφού άφησαν κάτω τα όπλα (τους), και με δυνατή φωνή ανάγγειλαν στο Σκιπίωνα -να το ακούς και να μην το πιστεύεις!- πως είχαν έλθει για να θαυμάσουν την παλικαριά του.

Αυτοί εξέθρεψαν την ελπίδα του Κατιλίνα με επιεικείς αποφάσεις και ενίσχυσαν τη συνωμοσία, που γεννιόταν, με το να μην πιστεύουν (στην ύπαρξή της). Υπό την επιρροή αυτών ενεργώντας πολλοί, όχι μόνο φαύλοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά.

2 α) Pellium, Flumina, Usum, virtus, auctoritas, spei.

β)

ενικός αριθμός

equestre	proelium	res	turpis	mollis	sententia
equestris	Proelii/i	rei	turpis	mollis	sententiae
equestri	proelio	rei	turpi	molli	sententiae
equestre	proelium	rem	turpem	mollem	sententiam
equestre	proelium	res	turpis	mollis	sententia
equestri	proelio	re	turpi	molli	sententia

Πληθυντικός αριθμός

equestria	proelia	res	turpes	molles	sententiae
equestrium	proeliorum	rerum	turpium	mollium	sententiarum
equestribus	proeliis	rebus	turpibus	mollibus	sententiis
equestria	proelia	res	turpes	molles	sententias
equestria	proelia	res	turpes	molles	sententiae
equestribus	proeliis	rebus	turpibus	mollibus	sententiis

3.α) se – se, ipsum – ipsos, eos – eum, quod – quae, eius – eorum, se – se, qui – qui, quorum – cuius, hunc – hos, id – ea.

B) iners – inertior – inertissima

Επιρρ: inerter – inertius – inertissime

Multi – plures – plurimi

Επιρρ: multum και multo – plus – plurimum

4. laventur, desilirent, interemptum iri, recipe, abiceris/re, admirando, venti sunt, aluerimus, nasciturus-a-um, natu, secuturi sint, animadvertetebatis, dic, dicito.

5.

- **In fluminibus** είναι εμπρόθετος στάσης σε τόπο στο lavantur
- **Vitae** είναι γενική αντικειμενική στο potestate
- **Proeliis** είναι αφαιρετική του χρόνου στο desiliunt
- **Absens** είναι εναντιωματική μετοχή στο est factus
- **dictator** είναι κατηγορούμενο στο Camillus
- **abeuntes** είναι χρονική μετοχή συνημμένη στο Gallos
- **captum** είναι αιτιατική σουπίνο που δηλώνει σκοπό στο venisse
- **armis** είναι υποκείμενο στην απόλυτη μετοχή abiectis
- **auditu** είναι αφαιρετική σουπίνο που δηλώνει αναφορά στο incredibile
- **nascentem** είναι επιθ. μτχ ως επιθετικός προσδιορισμός στο coniurationem
- **credendo** είναι αφαιρ, γερουνδίου που δηλώνει τρόπο στο confirmaverunt
- **improbi** είναι παράθεση στο multi

6. α) si animadvertissem (υπόθεση) και dicerent (απόδοση) πρόκειται για υποθετικό λόγο β είδους. Δηλώνει υπόθεση αντίθετη στην πραγματικότητα. Η υπόθεση αναφέρεται στο παρελθόν, ενώ η απόδοση στο παρόν. Si animadverto (υπόθεση) - dicunt (απόδοση).

B) **Cum civitas bellum gerit**: Δευτερεύουσα χρονική πρόταση, ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στην κύρια που ακολουθεί. Εισάγεται με τον επαναληπτικό cum και εκφέρεται με οριστική για να δηλωθεί η επανάληψη στο παρόν και στο μέλλον.

cum se ipsum captum venisse eos existimasset: δευτερεύουσα επιρρηματική αιτιολογική πρόταση, η οποία εισάγεται με τον αιτιολογικό σύνδεσμο *cum* και εκφέρεται με υποτακτική, επειδή η αιτιολογία είναι το αποτέλεσμα εσωτερικής, λογικής διεργασίας. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική χρόνου υπερσυντελικού (*existimasset*) και εφόσον το ρήμα της κύριας πρότασης είναι ιστορικού χρόνου (*conlocavit*), η δευτερεύουσα πρόταση εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης.

7. α) *ehippiorum usum rem turpem et inertem habent (Germani).*
β) *quos cum Camillus interemisset, cum praedones arma abiecissent.*

γ) Είναι ειδικό απαρέμφατο αντικείμενο στο ρήμα *nuntiaverunt*. Το υποκείμενο του είναι η αιτιατική της προσωπικής αντωνυμίας γ προσώπου *se* κατά λατινισμό.

8. Α) *Ut caperent, ad capiendum ή capiendi causa*
Β) *Homines tradunt eum Gallos iam abeuntes secutum esse.*